

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pkf.II.20.302/2024/2. szám

A Debreceni Ítéltábla a személyesen eljáró 'kérelmező neve' (cím) kérelmezőnek a Dr. Varga István ügyvéd (cím) által képviselt Budapest Környéki Törvényszék (cím) kérelmezett ellen vagyoni elégtétel megfizetésére irányuló nemperes eljárásban a Debreceni Törvényszék 10.Pk.20.379/2024/11. számú végzése ellen a kérelmezett által 12. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

végzést:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzésének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részében helyben hagyja.

Megállapítja, hogy 11 052 (tizenegyezer-ötvenkét) forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Ez ellen a végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A tényállás

[1] 'felperes neve' felperesként 2017. június 8. napján nyújtott be keresetlevelet a kérelmezővel mint alperessel szemben a Monori Járásbíróságon kapcsolattartás újraszabályozása iránt, ahol a per elsőfokon P.20.751/2017. számon volt folyamatban.

A per a másodfokon eljáró kérelmezett 1.Pf.20.886/2023/9. számú, a kérelmező részére 2024. március 12-én kézbesített jogerős ítélettel fejeződött be.

A kérelem és az ellenirat

[2] A kérelmező az eljárás elhúzódása miatt a kérelmezettet a 2017. június 8. és 2024. március 12. közötti 2469 nap figyelembevételével összesen 987 600 forint vagyoni elégtétel megfizetésére kérte kötelezni.

[3] A kérelmezett az elleniratában a kérelmet 556 400 forint vagyoni elégtételt meghaladó részében kérte elutasítani. Kérte az eljárás figyelembe vehető időtartamát csökkenteni – többek között – a polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel érvényesítéséről szóló 2021. évi XCIV. törvény (a továbbiakban: Pevtv.) 15. §-ának (4) bekezdésére hivatkozva a 2018. május 30. és 2018. december 17. közötti 202 nappal, mivel a felperes 2018. május 15-én érkezett, észrevételezésre a kérelmezett által 2018. május 18-án átvett ideiglenes intézkedés iránti kérelemről a járásbíróság csak 2018. december 17-én döntött; a 2018. november 27. és 2019. április 29. közötti 154 nappal, mert a járásbíróság a 2018. november 26-i tárgyalást először bizonyítás céljából 2019. február 18-ra, majd a felperes kérelmére 2019. február 25-re halasztotta, azonban a 72. sorszámú, a felek egyezségét ideiglenes intézkedéssel megváltoztató végzés elleni fellebbezés elbírálása okán azt 2019. január 23-án elhalasztotta azzal, hogy új tárgyalást hivatalból tűz ki, amelyre a másodfokú határozat 2019. március 22-i visszaérkezését követően 2019. április 5-én – 2019. április 22-i hatánapra – került sor; a 2020. március 18. és 2021. február 15. közötti 335 nappal, mivel a pandémia miatti veszélyhelyzetre tekintettel a járásbíróság a 2020. április 29-re kitűzött tárgyalást hatánap kitűzése nélkül hivatalból elhalasztotta, majd a felperes által 2020. június 13-án előterjesztett eljárás elhúzódása miatti kifogás a kérelmezettől 2020. október 5-én visszaérkezett elbírálása után, 2020. november 2-án tűzte ki a tárgyalást 2020. december 9-re, amelyet a bíróság működésében bekövetkezett okra hivatkozva 2021. február

15-re halasztott; valamint a 2021. szeptember 22. és 2022. május 9. közötti 230 nappal, mert a járásbíróság a 2021. szeptember 22-i tárgyalást igazságügyi pszichológus szakértői vizsgálat hiánya miatt 2021. december 15. napjára, ezt a felek szabályszerű idézés ellenére megjelenésének elmaradása miatt 2022. március 2. napjára, ezt a kérelmező által bejelentett Covid fertőzés miatt 2022. május 9. napjára halasztotta el – és a kérelmező egyik esetben sem terjesztett elő eljárás elhúzódása miatti kifogást.

Az elsőfokú végzés

[4] Az elsőfokú bíróság kötelezte a kérelmezettet a kérelmező javára 953 200 forint vagyoni elégtétel megfizetésére, ezt meghaladóan a kérelmet elutasította. Kötelezte a kérelmezőt a kérelmezettnek 740 forint eljárási költség és az államnak 889 forint illeték megfizetésére és megállapította, hogy a további 28 739 forint eljárási illeték az állam terhén marad.

[5] Nem találta indokoltnak levonni a 2018. május 30. és 2018. december 17. közötti 202 napot, mert bár a járásbíróság késlekedett az ideiglenes intézkedés elbírálása körében, azonban az ideiglenes intézkedésről való döntés ugyanakkor az érdemi döntést nem befolyásolta, csupán egy olyan kedvezményt biztosított az azt kérő félnek, hogy érdekei a per időtartama alatt ne sérüljenek, de önmagában bárhogya is döntött az ideiglenes intézkedésről a bíróság, az az érdemi döntésre nem volt kihatása és ez okból a pertartamot sem befolyásolta.

[6] Nem vonta le a 2018. november 27. és 2019. április 29. közötti 154 napot, mivel a 2018. november 26-ai tárgyalás elhalasztása nem tekinthető a levonandó pertartam kezdetének, hiszen itt semmilyen bírósági késedelem nem merült fel. Ezt követően nem a kérelmező, hanem a felperes kérelmére került sor a tárgyalás egy héttel való elhalasztására, ami nem a bíróság mulasztása, legfeljebb szabálytalan pervezetési cselekmény, ami eljárás elhúzódása miatti kifogással nem támadható, de a késedelmet elhárítani semmiképpen sem tudta volna, a további késedelmek pedig szintén nem támadhatók kifogással, hiszen a bíróság nem mulasztott határidőt, hanem a pervezetés keretében döntött úgy, hogy beállítja a kitűzött tárgyalást és bevárja a másodfokú bíróság döntését, azután pedig nem volt késedelme.

[7] Nem hagyta figyelmen kívül 2020. március 18. és 2021. február 15. közötti 335 napot, mert az időmúlást részben a bíróság érdekkörén kívül felmerült elháríthatatlan körülmény okozta, a járványhelyzet miatti levonásra nincs mód. Az ezt követően feltüntetett időszak körében pedig legfeljebb célszerűtlen bírósági pervezetés, de nem késedelem történt.

[8] Nem csökkentette a számított időtartamot a 2021. szeptember 22. és 2022. május 9. közötti 230 nappal, mivel egyrészt a kérelmező nem is jelölte meg, hogy az eljárás szükségtelenül miért húzódott el a bíróság érdekében felmerült elhárítható ok miatt. A periratokból annyi állapítható meg, hogy a bíróság terhére az értékelhető, hogy az eljárás szünetelését nem állapította meg, ugyanakkor folyamatosan kitűzte a következő tárgyalások határnapját, a késedelem kifogás előterjesztésével nem elhárítható.

[9] A kérelmezett egyéb védekezése alapján levont a számított időtartamból 86 napot, és az így megállapított 2383 figyelembe vehető nap után határozta meg a vagyoni elégtétel összegét, míg a kérelmet ezt meghaladóan elutasította. A kérelmezett által felszámított költség és a meg nem fizetett eljárási illeték megfizetéséről a kérelmező 97 %-os pernyertessége szerint a Pevtv. 9. §-ának (4) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. §-ának (2) bekezdése és 102. §-a alapján rendelkezett.

A fellebbezés és a fellebbezésre tett észrevétel

[10] Az elsőfokú végzés ellen a kérelmezett terjesztett elő fellebbezést, a fellebbezésében a végzés megváltoztatását és a vagyoni elégtételben marasztalás 368 400 forinttal leszállítását kérte.

[11] Nem értett egyet azzal, hogy az elsőfokú bíróság nem vonta le a 2018. május 30. és 2018. december 17. közötti 202 napot. Az ideiglenes intézkedés elbírálásának elmaradása kihatott a per előrehaladására, hiszen annak az a célja, hogy a jogosult jogainak a védelme nem tűr halasztást, a bíróság átmenetileg beavatkozik a felek jogviszonyába, a késedelmes elbírálás a pertartamot egyértelműen nyújtotta.

[12] Továbbra is kérte a 2018. november 27. és 2019. április 29. közötti 154 nap figyelmen kívül hagyását. A bíróság akár a tárgyaláson, akár azt megelőzően hivatalból csak fontos okból halaszthatta volna el a tárgyalást, egyidejűleg új határnap kitűzésével, amelyet a kérelmezőnek kifogásolnia kellett volna, így sor kerülhetett volna akár egy korábbi tárgyalási határnap kitűzésére.

[13] A fellebbezése szerint indokoltnak találta a per számított időtartamát a 2020. március 18. és 2021. február 15. közötti 335 nappal csökkenteni. Kétségtelen, hogy ebben az időszakban részben a felek és a bíróság érdekkörén kívüli okokból történt az időmúlás, a járványügyi helyzet össztársadalmi érdekként a tárgyalás megtartásának akadályát képezte. A bíróság azonban a tárgyalás megtartása érdekében intézkedéseket nem foganatosított, csupán az iratok 2020. október 5-i visszaérkezését követően, amelyet a kérelmezőnek kifogásolnia kellett volna.

[14] Kérte ezen túl levonni a 2021. szeptember 22. és 2022. május 9. közötti 230 napot. Előadta, hogy ebben az időszakban a bíróság nem tett érdemi intézkedéseket a tárgyalás előrehaladása érdekében, így elvárható lett volna az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése.

[15] A kérelmező a fellebbezésre tett észrevételében az elsőfokú végzés helybenhagyását kérte. Kifejtette, hogy a kérelmezett fellebbezése lényegében megismétli az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatait; az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése azok törvényi feltételeinek a hiányában a hivatkozott időszakokban tőle nem volt elvárható.

A másodfokú bíróság döntése

[16] Az ítéltábla fellebbezés hiányában nem érintette az elsőfokú végzésnek a kérelmet részben elutasító és a kérelmezettet 584 800 forintban marasztaló rendelkezését, a kérelmezett fellebbezését pedig a következők szerint nem találta alaposnak:

[17] Mindenekelőtt rámutat, hogy a Pevtv. 9. §-ának (4) bekezdése szerint jelen eljárásban is irányadó Pp. 371. §-a (1) bekezdésének d) pontja szerint a fellebbezés szükségszerű tartalma annak a konkrét megjelölése, hogy az elsőfokú bíróság eljárása vagy döntése a fellebbező álláspontja szerint milyen jogszabályt sért, melyet nem pótol a fellebbező félnek az a fellebbezésben tett előadása, miszerint fenntartja az elsőfokú eljárási nyilatkozatait (BDT2021.4397.) A másodfokú eljárás célja ugyanis az elsőfokú eljárásban esetlegesen elkövetett eljárási szabálysértésnek vagy az elsőfokú bíróság esetlegesen megalapozatlan vagy téves döntésének a korrigálása. Ehhez a fellebbezésnek tartalmaznia kell konkrétan, hogy a fellebbező mit sérelmez, mit tart jogszabálysértőnek az elsőfokú eljárásban, illetve az elsőfokú bíróság döntésében. Ez azonban nem jelenti azt, hogy az elsőfokú határozat megváltoztatásának alapjaként felhívott jogszabálysértés kizárólag a kérelmezett elleniratától eltérő jogi érvelés lehet, különös tekintettel a Pp. 373. §-a (1) bekezdésének korlátozó rendelkezésére. A fellebbezés nem ütközik a Pp. 371. §-a (1) bekezdésének d) pontjába arra tekintettel, hogy a kérelmezett a fellebbezésben részben megismételte az elleniratban már előadott jogi érvelését, a fellebbezés alapjaként hivatkozott jogszabálysértést részben az elleniratban is előadottakra alapozva, az elsőfokú határozatra is reagálva határozta meg.

[18] A fellebbezés érdemben ugyanakkor nem megalapozott.

[19] Az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita eldöntéséhez szükséges mértékben teljeskörűen feltárta és azt helytállóan állapította meg, a jogszabályi rendelkezéseket megfelelően hívta fel és a jogvita elbírálásához helyesen alkalmazta. Minden tekintetben helyesen foglalt állást a Pevtv. normaszövege, annak az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) követelményrendszere által kialakított, az Alaptörvény 28. cikkére és a Pp. Preambulumára tekintettel a törvényjavaslat indoklásában előadottakból meghatározható jogalkotói törekvések figyelembevételével kialakított értelmezése alapján, a bírói gyakorlat megfelelő felhívásával az elleniratban meghatározott időszakok levonhatóságáról, ezáltal a vagyoni elégtétel alapját képező figyelembe vehető időszakról. A jogszabályi rendelkezésekkel és a kialakult bírói gyakorlattal összhangban indokolta az egyes levonni kért időtartamokat érintően az eljárás elhúzódása miatti kifogás elvárható előterjesztésének szempontjait. Érdemi döntését részletesen, a Pp. 346. §-ának (4) bekezdése által elvárt mértékben indokolta, jogi érveit az ítéltábla minden részében osztotta. A fellebbezés lényegében – alapvetően néhány többlet megközelítési nézőpont kihangsúlyozásával – csak újból kifejtette az elleniratban előadottakat, amelyekkel kapcsolatban az elsőfokú bíróság a Pp. – a nemperes eljárás sajátosságai mellett alkalmazandó – 346. §-ának (4) bekezdése értelmében elvárható indokolás szerint döntését megfelelően alátámasztotta, azok megismétlése szükségtelen.

[20] Csupán a fellebbezésre tekintettel mutat rá az ítéltábla az alábbiakra:

[21] A Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdésére hivatkozással az *eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztésének a hiányában* kérte figyelmen kívül hagyni a kérelmezett a 2018. május 30. és 2018. december 17. közötti 202 napot, a 2018. november 27. és 2019. április 29. közötti 154 napot, a 2020. március 18. és 2021. február 15. közötti 335 napot és a 2021. szeptember 22. és 2022. május 9. közötti 230 napot.

[22] Az eljárás elhúzódása miatti kifogás igénybevételének a követelményét nem lehet mechanikusan, formálisan megítélni. Azt, hogy a vagyoni elégtételt érvényesítő fél terhére ítéltető-e meg, hogy az adott bírósági mulasztással szemben nem vette igénybe az eljárás elhúzódása miatti kifogást, mindig az egyes mulasztások gondos vizsgálatával, egyedileg, a jogintézmény céljával, a sérelem orvoslására alkalmasságával, és mindezek alapján a féltől elvárható magatartással összefüggésben kell értékelni. A határidők és az észszerű időtartam elmulasztása mellett is vizsgálni kell annak a sérelem elhárítására alkalmasságát. A mulasztás és annak elháríthatósága esetén sem automatikus az eljárás elhúzódása miatti kifogás elmaradása miatti levonás, mert vizsgálni kell a speciális jogorvoslati eszköz előterjesztésének elvárhatóságát is. A következőes bírói gyakorlat szerint a féltől a bíróság inaktív magatartása miatti eljárás elhúzódásának megakadályozása esetén az az elvárható, hogy akkor terjesszen elő emiatt kifogást a folyamatban lévő perben, ha a bíróság olyan mértékben mulasztotta el az észszerű időn belüli eljárási cselekmények kötelezettségét, amely a rá vonatkozó eljárási szabályok betartásában alappal bízó fél számára nyilvánvaló és egyértelműen felismerhető, az eljárási kötelezettség megszegésére vonatkozó jelzéstől pedig alappal várhatja a sérelem kellő időben és eredményességgel történő orvoslását. Az ítéltábla jogi álláspontja szerint ez a félre méltányos értelmezés felel meg az EJEB elvárásainak és egyeztethető össze a Pevtv. létrehozásának jogalkotói céljával. (Ez az értelmezés jelenik meg – többek között – a Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.345/2022/2. – közzétéve: BDT2023. 4600, Pkf.II.20.003/2023/2. – közzétéve: BDT2023. 4620, Pkf.II.20.055/2023/2., Pkf.II.20.083/2023/2., Pkf.I.20.326/2023/2., Pkf.II.20.008/2024/2., a Pécsi Ítéltábla Pkf.IV.25.067/2023/6. számú végzéseiben.)

[23] Az előző szempontrendszer szerint az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett arra, hogy a kérelmezőtől egyik esetben sem volt elvárható a keresetlevéllel

kapcsolatos bírói intézkedés határidejének elmulasztását az eljárás elhúzódása miatti kifogással sérelmezni.

[24] A 2018. május 30. és 2018. december 17. közötti 202 napos időszakban hiányzott a Pevtv. 15. §-a (4) bekezdésének az a feltétele, hogy emiatt az eljárás ne haladt volna előre, mivel folyamatosak voltak egyébként a bírói cselekmények – ebben az időszakban hosszabbította meg a járásbíróóság a kirendelt igazságügyi szakértő részére a szakvélemény előterjesztésének határidejét, majd a szakértő a szakvéleményt előterjesztette, arra a felek észrevételt tettek, a bíróság 2018. november 26-án tárgyalást is tartott –, ebből következően a per előrehaladt. Helyes ugyan az a fellebbezési előadás, hogy az ideiglenes intézkedéssel a bíróság a kérelmező részére azonnali jogvédelmet nyújt és jogainak a védelme érdekében átmenetileg beavatkozik a felek jogviszonyába, mindez azonban nem jelenti azt, hogy elintézése a per időtartamára közvetlen kihatással lenne. Az ideiglenes intézkedés elintézésének késedelme csak az erre irányuló kérelem elbírálásának időtartamára hat ki, a per elbírálása azonban ettől egészében független; ha a bíróság a soron kívül intézendő ideiglenes intézkedés iránti kérelemtől teszi függővé a per elbírálását előmozdító cselekmények lefolytatását, úgy éppen az azonnali jogvédelem céljával ellentétes alaki pervezetést végez, amely határidő-mulasztás hiányában az eljárás elhúzódása miatti kifogással nem támadható. Egységes ugyanis abban a bírói gyakorlat, hogy az eljárás elhúzódása elleni kifogás nem alkalmas jogorvoslat annak a sérelemnek a kiküszöbölésére, hogy a bíróság formálisan nem mulaszt határidőt, hanem az eljárás elhúzódását a nem megfelelően választott, célszerűtlen pervezetés idézi elő. (ekként: Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.404/2022/2., Pkf.II.20.298/2023/2., Pkf.II.20.314/2023/2., Pkf.II.20.038/2024/2.) Ezért a kifogás előterjesztésének elmulasztása ebben a részben sem róható a kérelmező terhére.

[25] A 2018. november 27. és 2019. április 29. közötti 154 napos időszakban helyesen foglalt állást akként az elsőfokú bíróság, hogy mindaddig, amíg a járásbíróóság a tárgyalásokat kitűzte, nem állt fenn mulasztása, amikor pedig arra az álláspontra helyezkedett, hogy az ideiglenes intézkedés tárgyában előterjesztett fellebbezéstől teszi függővé a tárgyalás kitűzését, úgy helytelen alaki pervezetést választott – egyik esetben sem álltak fenn az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztésének a feltételei. Az iratok a kérelmezettől visszaérkezése után pedig – a választott, de kifogással nem támadható alaki pervezetéshez képest – határidőben intézkedett a tárgyalás kitűzése iránt, így mulasztása akkor egyáltalán nem állt fenn. Nem osztotta az ítéltábla a fellebbezésben hivatkozott, a tárgyalási nap előrehozásával kapcsolatos érvelést. Nem határozható meg a fél terhére a bár a törvényes határidőn túlra, de a már kitűzött tárgyalási határnap korábbi időpontra való kitűzésére irányuló kérelem elmaradása; mivel az így okozott sérelemnek a kiküszöbölésére az eljárás elhúzódása miatti kifogás eleve nem vehető igénybe. A tárgyalás határidőn belüli megtartását előíró perrendi rendelkezés nem a bíróság részére az eljárás lefolytatására, eljárási cselekmény elvégzésére vagy valamely határozat meghozatalára határidő meghatározása. Ha a bíróság a folytatólagos tárgyalást, bár szabálytalanul, de kitűzi, azzal már nem áll fenn mulasztása, ezzel szemben megszegte az előírt időtartam megtartására irányadó szabályt, amellyel szemben legfeljebb a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: 1952. évi Pp.) 114. §-a szerinti eljárás szabálytalansága elleni kifogás vehető igénybe, amely a Pevtv. alkalmazása szempontjából irreleváns. (ekként: Kúria Pkif.IV.24.815/2014/4., Fővárosi Ítéltábla 1.Pkf.26.116/2006/2. – közzétéve: BDT2006. 1458, Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.345/2022/2. – közzétéve: BDT2023. 4600, Pkf.II.20.003/2023/2. – közzétéve: BDT2023. 4620, Pkf.II.20.083/2023/2., Pkf.II.20.143/2023/2., Pkf.II.20.261/2023/2., Pkf.II.20.286/2023/2., Pkf.II.20.298/2023/2., Pkf.II.20.158/2024/2.)

[26] A 2020. március 18. és 2021. február 15. közötti 335 napos időtartam során ugyancsak nem volt a bíróság részéről olyan határidő-mulasztás, amellyel szemben igénybe lehetett volna venni az eljárás elhúzódása miatti kifogás jogorvoslati eszközét. A 2020. április 29. napjára kitűzött tárgyalást a rendkívüli ítélkezési szünet során ellátandó bírósági igazgatási és ügyintézési feladatokról szóló 35.SZ/2020. (III.15.) OBHE határozatra hivatkozva halasztotta el a bíróság, márpedig a jogalkotó által létrehozott modellben a járványügyi helyzet miatt kialakított veszélyhelyzeti perrendből következő halasztás – függetlenül attól, hogy annak elhárítására az alapperben eljáró bíróságnak jogszabályon alapuló eljárási jogi lehetősége nem volt – nem ad lehetőséget a figyelembe vehető időtartam csökkentésére (Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.032/2023/2 – megjelent BDT2023. 4700, Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.425/2023/2). A törvényjavaslat indoklásából következően a bíróság működésében felmerülő, akár objektív akadályokra tekintettel a figyelembe vehető időtartam nem csökkenthető (Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.116/2023/2.). A járványügyi helyzet ugyanakkor nem a kérelmező és nem a bíróság érdekkörében felmerülő elhárítható, hanem érdekkörükön kívüli elháríthatatlan ok volt (Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.345/2022/2 – megjelent BDT2023. 4600), akkor is, ha a tárgyalás elhalasztása össztársadalmi érdek. A 2020. június 13. és 2020. október 5. egyébként sem volt elvárható eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése, hiszen ebben az időszakban a bíróság a felperes által előterjesztett azonos tárgyú kérelmet intézte, amely önmagában szükségtelenné tette a kérelmezőtől ennek a tárgyú kérelemnek az előadását. Megjegyzi az ítélőtábla, hogy a másodfokon eljáró kérelmezett a kifogást azzal az indokkal utasította el, hogy a járásbíróság az eljárás érdemi befejezése érdekében folyamatosan érdemi cselekményeket tett. A kifogás elutasítását követően pedig a járásbíróság folyamatosan tűzött ki tárgyalásokat, mulasztása nem volt.

[27] A 2021. szeptember 22. és 2022. május 9. közötti 230 napos időszakban a járásbíróság a tárgyalásokat folyamatosan kitűzte, nem volt inaktív; az eljárás szabálytalansága esetén az 1952. évi Pp. 114. §-a szerinti eljárás szabálytalansága elleni kifogás vehető igénybe, amely a Pevtv. alkalmazása szempontjából irreleváns.

[28] Mindezek alapján az ítélőtábla az elsőfokú bíróság végzésének a fellebbezett részét a Pevtv. 9. §-ának (4) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 383. §-ának (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

[29] A kérelmező a másodfokú eljárással összefüggésben költséget nem számított fel, így a Pp. 82. §-ának (1) bekezdése alapján arról az ítélőtáblának döntenie nem kellett. A kérelmezett a másodfokú eljárással felmerült költségének megtérítésére a Pp. 83. §-ának (5) bekezdése szerint nem tarthat igényt.

[30] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. §-ának (1) bekezdése és 47. §-ának (1) bekezdése szerint meghatározott fellebbezési illeték a Pp. 102. §-ának (6) bekezdése értelmében az állam terhén marad.

Debrecen, 2024. július 23.

Dr. Pribula László s.k. a tanács elnöke, előadó, Dr. Gárdosi Judit s.k. bíró, Dr. Répássy Árpád s.k. bíró